

רפרופים בני יומא

(סוף מעמוד ב')

בת־שבע... ושם כן הצר עומדת פרה בודדת במועד זה ומעלה גידה, ועל השלט שלח כתוב: „בודדה“. גם מלכת־היופי לא חמדה שם—עגלה יפה־פיה ומתגנדרת בכתב הלכך ישל מצחה. על השלט כתוב: „ושתי המלכה“...

ובמושבת החסידים „עבודת ישראל“, אפשר לפגוש ברבי מיכל־גוא, שהוא מחמר אחרי חמור־גורם ואומר לו: „ר' שמואל — הביתה!“ ושאל אותו התייר: ילמדנו רבנו! מילא. אתה קורא לחמורך שמואל, מסתמא נין ונכד הוא לחמורו של ר' פנחס־בן־יאיר, אבל למח אתה מוכיח לו את התואר „רב“, ר' שמואל? ועל זה ענה לו הרב אף הוא בשאלה כנהוג: — לחמור ההולך על שתיים מותר לקרא „רב“, ולהולך על ארבע, אסור? מאי נפקא מינה?...

אחד האורחים מחו"ל, שהשתתף בשבוע האחרון בחגיגה־עשור של נחל ל, פגש שם בקבוצת ילדים המשחקים ברחוב, ורצח לנסות אם אינך נכון הדבר שאוירא דא"י מחכים? פנה לאחד הילדים הקטנים ושאל אותו: — הגדנא, חביבי הקטן איזה איש גדול נולד במושבה? וענה לו הילד מיד: — במושבה שלנו אין נולדים אנשים גדולים כי אם ילדים קטנים...

כידים אמרו: לא כי רחוב חידושי הר"ם יקרא, ע"ש הספר של הרבי הזקן מגור, וע"כ נשאר הרחוב בלי שם ונקרא בשם „רחוב בלי שם“ עד היום הזה. ולפיכך החליט הועד של ית ל פיות בירושלים, למען השלום, לקבוע שלט חדש בין בית בניהוודה ובין בית כרמי, ועליו יהיה כתוב באותיות גדולות: ר ח ו ב ה מ ל ו נ.

הגב' המדה תפרא „רחוב המלון“ (בחירק תחת המ') וכרמי יקרא „המלון“ (במי קמוצה) על שם הפנסיון היפה. ובא"י יקראו שמות עבריים לא רק לבני־אדם, לשלונור ולרחובות כי אם גם לבחמות...

מה לי תייר יהודי מעשה יפה. בבואו אל „העמק“ בקר באחת הקבוצות, ומה מאד נשתומם לשמוע שיחת החכרים ותחכרות: — „מדר נשחט את עלי זה!“ — אמו אחר מכני החבורה.

— „האם לשרק את ב תיש ב עז?“ — שאלה בחורה בריאת־בשר.

לשמע דבורים כאלה, נקפא דמו בקרבו מפחד וחשב בלבו:

— יבש"ע! האם נפלתי בין קניבלים, אוכלי בשר אדם? או אולי סוחר־עבדים אלה?...

ולא נתקררה דעתו עד שהביאוהו אל האורות וראה שם לנגד עיניו פרות נאות ובריאות־בשר כשבע הפרות השמנות של פרעה ושלטים עבדים קבועים על הכותל לפני אבוסן: עליוזה, שולמית,